תשבץ העולם הזה 2514

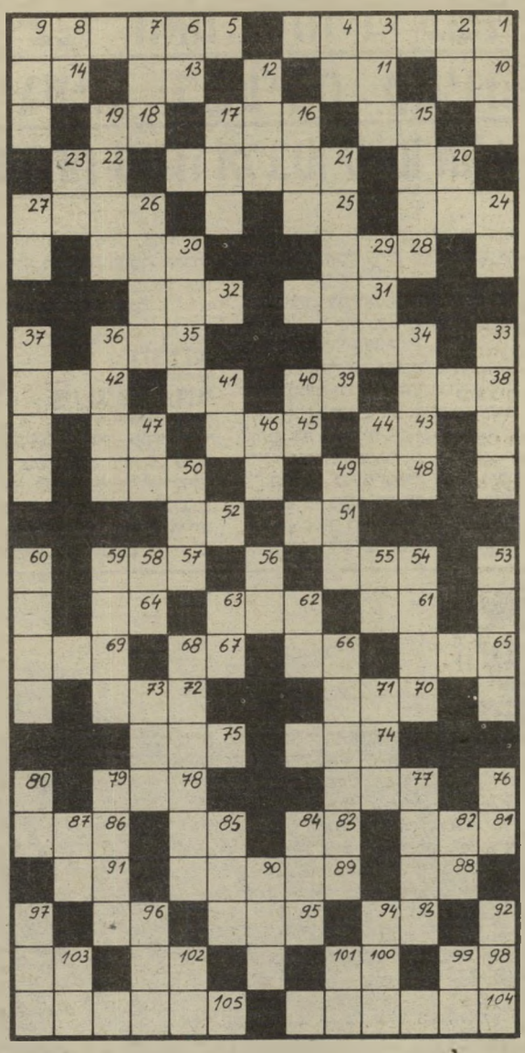

מאוזן:

1) ההיכל שעולי בבל הקימוהו (3,3); 5) קנס כספי המוטל על החוטא תמורת שחרור מעונש (3,3); 10) כינוי של ר' יעקב בן מאיר, נכד רש"י; 11) רשע ומעוול; 13) אחד השוואים; 14) טהור; 15) דפנה; 16) ארצנו הקדושה (ר"ת); 18) מקובל כמספר גומא (גימטריה); 20) צונן; 21) נסוח; 22) פונה לאחור; 24) עגול. היקף; 25) תנוקות; 26) התפילה שאחרי תפילת שחרית במועדים; 29) גאון בפומבדיתא במאה ה־10; 30) שכל, הגיון; 31) נאנח; 32) שמחה; 34) שתי וערב, מסימני הנצרות; 35) גאווה; 38) עבר ושב, סבב וחזר; 39) זעיר; 41) רגן שמים; 42) שלילה מחלטת; 43) אויה; 45) שבט בישראל; 47) הוראה לעוזב; 48) זחל הארבה; 50) כשלון, מכשול (תהלים ס"ו, ט"ז); 51) רקב; 52) כתב כריתות; 54) אבי אברהם; 57) קובץ ספורים של ד'אמיציס; 61) ממהר; 62) כינוי למושל מחוז בארצות האיסלם; 64) מין מנעול; 65) כלי כתישה; 66) שבק חיים; 67) אבק פורח; 69) מחיצה, כתל; 70) בהמת בית; 72) לעולם, לתמיד; 74) נגע ממאיר; 75) מייסר כת הקראים בבבל; 77) קשר, כרך יחד; 78) כיסה, חיפה; 81) עפוש; 83) מטבע במזרח הרחוק; 85) בן־בקר; 86) ליקוי במעגל חשמלי; 88) תאורה חילופית; 89) אל הים במיתולוגיה הרומית; 91) רוח תזזית; 93) מילת קריאה; 95) בהשאלה — קו שלארכו נפתח פרי; 96) תבואה; 98) סוד; 100) כלי קבול; 102) דורון; 103) מאורת חיות (ח); 104) אשת אודיסאוס הנאמנה; 105) ממשל יהודי בנוסח משלי שלמה (4,2).

מאונך:

1) נתח. חתיכה; 2) מים רבים; 3) אחד מנשיאי ישראל; 4) מים עומדים; 6) שמא; 7) רקטת טניס; 8) זהב; 9) אבן תחתונה באבני הריחיים; 12) עובד עבודת קדש בבית אלוהים; 15) כסופים; 16) כנף. אבר; 17) מגלה ניוזילנד. הוואי. ואיי סנדוויץ'. (ש"מ); 19) מכושף; 20) פס; 21) סופר. משבר „קדמת עדן" (ש"מ); 23) כלי נגינה; 24) שדרות בת"א ע"ש ביאליק; 26) יתרון; 27) איבר אכילה; 29) טיפה; 30) מיצר בים סוף; 33) מניפסט; 34) נראה מראש; 36) שקט; 37) טרם בשילה; 40) רסיסי בקר; 41) מילת שאלה; 44) מכללה באר"ב; 46) אות בא"ב; 47) הור־אה; 49) לחם, מזון; 50) שבט, בית־אב; 53) בעל־חיים ממש' הכלבים; 54) צללוזה; 55) שליח; 56) כפוף; 58) עבור"; 59) אחר מרעי איוב; 60) טרמן (מ); 62) מזון; 63) בת־קול; 66) הקורא את המוסלמי לתפילה; 68) התאחרות של מפע־לי תעשיה; 71) בן־יעקב; 73) בר; 76) ידיד; 77) ויזה; 79) קונטכסט; 80) מסייר; 82) צאצא; 84) שבש נוזל; 85) גורל; 87) עבר; 90) סוג של צמחים ממש' הקטניות; 92) מאחזרי קו החוף; 94) עיר חוף עתיקה בארץ; 96) הדרן; 97) קבוצת עמים קדומים בערב; 99) מין; 101) כלי אכילה; 102) עצם בפה; 103) שאינו תושב בארץ.

אביגיל ינאי

כשאנחנו "מסדרים" אותך, אתה מרוויח

גרפיקאי, פרסומאי, בעל עסק:
בפעם הבאה כשתזדקק לשרותי
סדר צילום פנה אלינו. אין לך מה
להפסיד מלבד תעריפי־סדר גבוהים!

ביצוע מהיר,
של עבודות דחופות!
□□□
עיצוב וביצוע גראפי
□□□
הטיה לשוני הכיוונים
הרחבה, הצרה
□□□
מודעות, הזמנות, קטלוגים, חוברות, מאזנים,
כתבי־עת בעברית ובלועזית.

צפריר רוני, סדר צילום בצפון העיר
רח' בובליק 15 ת"א, 447363; וגם ברעננה, אחוזה 142, 052־447985

סיפור אהבה בדואי

(המשך מעמוד 31)

השיחה עם הנערים ופנה לשוחח עם אחותם.

נעם, חומת־שיער, עיניים ירוקות, נמוכת־קומה, שמנמונת, מייד מצאה חן בעיניו. „ראיתי שיש לה מנטליות טובה, כמו של אשה ברווית אמיתית, אפילו שהיא לא ברווית. היא שקטה כזו, נותנת לי כבוד. והיא יפה, הרבה יותר יפה מרסמיה," הוא אומר.

גם נעם, התאהבה בעומר ממבט ראשון. „ישר כשראיתי אותו התאהבתי בו. קשה לי להסביר למה. אולי בגלל זה שהוא חתיך. לא, אני לא לא יכולה להסביר את זה."

אלא שנעם, נערה מעשית, נטשה במהירות את הרומנטיקה לטובת חיי היום־יום. היא שאלה את עומר איך חיים בישראל. עניים מרודים יש לה בסביבה בשפע. אם היא בוחרת להתאהב בגבר זה, עליה לוודא תחילה שהוא עשיר יותר מבחורי שבעה.

כששמעה על בית־האבן בעילבון, סיפרה לאהובה על חייהם הקשים של כפריי שבעה, מוסלמים־סונים. מלבד העוני והנדודים, הם פוחדים מהשיעים, הדרוזים, מהנוצרים ומהישראלים. חמש שנים של מילחמה בלתי־פוסקת המישטרה נגד עומר. על שנשא לו אשה שניה. אחר־כך באו לעילבון והודיעו לעומר כי עד שנעם לא תגורש, רסמיה לא תחזור הביתה.

אשה ממושמעת

עומר נרדם. „למה אסור לי לשאת שתי נשים? כל־כך הרבה גברים מוסלמים עושים את זה, ורק לי לא נותנים מנוח. והרי לא גירשתי את רסמיה ולא פגעתי בכבודה. הצעתי לה שתגור בקומה הראשונה של הבית שלנו, עם הילדים. אני ונעם נגור בקומה השניה, מיד כשאסיים את בנייתה. אבל רסמיה, אשה קשה, שוב מוכיחה כמה שהיא עקשנית, ולא מסכימה לקבל את הצעתי."

אחר־כך החלו הליחשושים. כשראו תושבי עילבון את נעם, ועוד לפני כן, כששמעו את סיפוריו של עומר, החלו מרננים שנעם רק בת 12. מה קרה לו, לעומר, כל־כך רצה למצוא אשה אחרת, עד שלקח לו ילדה? שואלים רכלני הכפר.

עומר מכחיש בתוקף. „נעם היא בת 22," הוא אומר, ומבקש את אישורה של נעם, המהנהנת בחיפזון. „ילדה־אשה. נראית כמו ילדה. חיה חיים של אשה.

כשסיימה את טקס הכנת הקפה, מצאה לעצמה כיסא פנוי, ישבה ושתקה. על כל שאלה השיבה בניע כתפיים.

„ככה זה, מה איכפת לי, טוב לי כאן," היו מן המילים הבודדות שהשמיעה במשך שעתיים.

„לא, אני לא מתגעגעת למישפחה שלי בלבנון," אמרה אחרי שידולים.

אל מישפחתו העניפה של עומר הסתגלה במהירות. דודתו אימצה אותה כבת. בביתה היא לומדת את מינהגי הבדווית הגלילית. „ומה כבר יש ללמוד?" שואל עומר בתמיהה. „עבודות הבית דומות בכל מקום בעולם."

כמה ימים אחרי החתונה סולק עומר מהצבא. הוא יודע שפעל בניגוד לחוק: הבריח את נעם לארץ ללא ויש־יון־כניסה, נשא אשה שניה, שייתכן שהיא קטינה. אבל הוא כועס. „מה איכפת לצבא מה שקורה במיטה שלי? ומה זה משנה אם הכלה שלי מלבנון? אתם לא מביאים כלות מאמריקה?"

מסביב סערה. הצבא, תושבי הכפר, רסמיה ומישפחתה, כולם מנסים להניע את עומר, לפגוע בו. עומר, ש־מצא סוף־סוף אשה כלבבו, אינו מוכן לוותר עליה.

„אם אני אומר לה בזמן שהיא ישנה: תעשי כוס תה: היא מייד קמה ועושה. אם אני אומר: החדר לא נקי, היא מנקה בלי טענות. כשאני חוזר הביתה, היא מכינה לי אוכל. אחרי שאני גומר לאכול היא שואלת אם אני רוצה עוד משהו. אשה טובה, ממושמעת. הלוואי שכל הגברים ימצאו אשה כמו נעם."

בעל עומר ואשה נעם
„מה יש, אתם לא מביאים כלות מאמריקה?"

הופכים גם את הכפרי החזק ביותר ליצור פחדן, קשה־יום.

לברוח מהכפר

לאחרת שבו ונפגשו באותו המקום. באותן נסיבות. נעם עם האחים והעדר. עומר לבוש במדים, אגב טיול של טבע.

עכשיו כבר העזה נעם יותר, ושאלה אות עומר אם הוא נשוי. „אין יותר טוב מהאמת," כך עומר. „אמרתי לה שאני נשוי ושיש לי ארבעה ילדים. היא אמרה שלא איכפת לה מכלום."

כך נפגשו עומר ונעם במשך חודש וחצי. באחת מחופשותיו נסע עומר לעילבון וסיפר לרסמיה כי סוף־סוף הוא מצא אשה אחרת. רסמיה התרגזה, אבל מה יכלה לעשות? עומר הוא הגבר. הוא עושה כל מה שהוא רוצה.

כשחזר ללבנון, ביקש עומר את ידה של נעם. והיא, לא רק שהסכימה, אלא אף אמרה לו שאין כל טעם לבקש את הסכמת הוריה. הם לעולם לא יתירו לבתם להינשא לישראלי ולעזוב את שבעה. „בוא נברח מכאן," הציעה.

וכך היה. ב־12 בספטמבר, בשעה 3 אחר־הצהריים, הגיעה נעם לפיתחו של המוצב. עומר חיכה לה שם, לבוש במדיו. בטרמפים וברגל עשו את דרכם לעילבון. בלילה ישנו בבית־הוריו של עומר. למחרת התרחשו כמה דברים.

עומר לקח את נעם לביתו של אחד השייח'ים המקומיים. שם קרא בקול רם את ה„פתחה", הפרק הראשון של הקוראן, וכך הוכרז על נישואיהם.

כשנודע הדבר לרסמיה, היא ברחה לבית הוריה, בכפר עראבה. עוד באותו יום הגישו אחיה תלונה בתחנת־

חן טרמפ לחייל